

Trencadissa

Anna Campillo

TRÍPODE

Editorial Trípode

POESIA

Títol: *Trencadissa*

Primera edició: abril de 2022

© Anna Campillo Arrebola

© Pròleg de Míriam Cano

© D'aquesta edició: Edicions Trípod, SL

Carrer Aribau, 114, entl. 4a. Barcelona, 08036

www.tripode.cat

Instagram: www.instagram.com/editorialtripode/

Facebook: www.facebook.com/TripodeEditorial/

Twitter: www.twitter.com/Ed_Tripode

Disseny i maquetació: Elma Presas

Correcció: Helena Batlle

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-125012-5-4

Dipòsit legal: B 7928-2022

L'editor autoritza la reproducció d'aquest llibre, totalment o parcial, per qualsevol mitjà, actual o futur, sempre que sigui per a ús personal i no amb finalitats comercials.

A tota natura, per ser-hi, encara

ÍNDIX

PRÒLEG: KINTSUGI A LA TERRA ERMA	9
DEL PERQUÈ D'ALGUNA COSA	15
EL MUNT DE ROCA NO ESDEVINDRÀ SOJORN	17
NO SÓN SINÓ URPADES DE LLUM SOTA EL GEBRE	45

DEL PERQUÈ D'ALGUNA COSA

T. S. Eliot va escriure *The Waste Land*.

A les places, una boira febrosa ho cobreix tot amb clapès d'abril: és cruel un mes sense llavor ni vida més enllà de les perles cegues d'uns ulls que esguarden.

Un cruixir famolenc d'ossos rosega la memòria de la sorra inexacta. No hi ha bonança ni assossec per a qui viu en harmoniosa mort.

T. S. Eliot va escriure *The Waste Land*.

Agafó els seus versos i els lleigeixo en filera. Un esgüell m'empeny ben endins de la closca mare, esquiva, eixuta. Les mitges de niló estrenyen varius d'arrels profundes com la saviesa del Buda.

Els títols d'aquests poemes i el fil prim que lliga els versos han estat inspirats en *The Waste Land* a tall d'homenatge.

I doncs, de besllum, esperen la pluja a l'hora violeta.

EL MUNT DE ROCA
NO ESDEVINDRÀ SOJORN

*Son of man,
You cannot say, or guess, for you know only
A heap of broken images, where the sun beats,
And the dead tree gives no shelter, the cricket no relief,
And the dry stone no sound of water.*

T. S. Eliot, *The Waste Land*

I la pell d'un cavall,
Camí-drecera al teu cos

SOMIO AMB LES PARPELLES PLENES DE FUNÀMBULS

Vas baixar del tren
A ritme de blues regurgitat
Espargint monosíl·labs,
Bufant un vidre pàl·lid,
Tímid de vellesa prematura:
Amb el re-fer del des-fer
A la boca

COBRINT-TE AMB UN MANTELL OBLIDADÍF,
ESCALFANT EL MOT

Si amb ulleres d'hivern m'esbrines com quan eres pluja
[fina i decent

Si soc un fetge clapejat de marbres esberlant ventricles
Si la ceguesa em ressona dins el cau on et guardo el temps

Si un fingir lent,
Si un cuitar obscur,
Si un fugir llarg,

Si no t'espero

✽

TOT ESPERANT QUE L'ULL REPOSI A L'HORABAIXA

Les arnes et fugen
Mentre t'esbrino el pols
I et deslligo, d'una a una, les venes
Reconstruir-te és
L'arquitectura de l'impossible

✽

SANGLOTANT,

AMB LES MANS PLENES DE JOCS D'ATZAR

Em queda desfer

La desorientació en grumolls

I empassar-me'ls sense esglai, amb l'estómac buit

I aguitar-te les mans
Ejaculant carícies en nits de treva,
Kintsugi furtiu d'engrunes segellant el no-mai-més
en niu de branca
insòlita

✽

Els genolls ferits,
Nusos d'albercoc
Que no floriran

✽